

FESTIVALURÎ

care puteau să lipsească fără nici un regret. Dar unde e altfel și care festival teatral din țară sau din lume n-are parte și de lucruri care să nu placă publicului sau criticilor? Mai mult decât valoarea unui spectacol sau a altuia e importantă o anumită cotă valorică generală, sesizabilă la nivelul selecției. Și încă și mai importantă e posibilitatea de a observa în această selecție o anumită direcție teatrală urmărită programatic, aptă să personalizeze festivalul de la o ediție la alta. Poate fi „Teatru-Imagine” (dincolo de relativ sterilele discuții teoretice, care se pot purta la nesfârșit în jurul acestei sintagme) o astfel de coordonată structurantă a unui festival de amploare națională și chiar internațională? Judecînd după spectacolele de pînă acum, în special după cele premiate, dar nu numai, răspunsul e categoric pozitiv. Cum pozitivă poate fi socotită și reacția publicului, felul în care a primit festivalul și l-a integrat în viața cetății, așteptîndu-l ca pe unul dintre cele mai importante evenimente, cu care deja se poate mîndri. Și cum să n-o facă, atîta vreme cît spectacole de felul celor amintite își primesc la acest festival confirmarea valorică, la care publicul sîtmărean a fost pârtaș? Nu-și vor lua ele zborul spre alte meleaguri și festivaluri, cu cartea de vizită a premiului obținut la Satu Mare?

STUDENT FEST TIMIȘOARA '93 DIPLOME ÎN ALB-ALBASTRU

Aflat la a doua ediție, „Student Fest” a fost împărțit în patru secțiuni: arte plastice, muzică, teatru și umor. A surprins în mod neplăcut spațiul redus oferit de organizatori teatrului, în doar trei zile urmînd a se produce douăsprezece trupe. S-a jucat ziua, s-a jucat și la orele amiezii, cînd celor mai mulți numai de teatru nu le ardea, nescăpîndu-se nici ocazia spectacolelor nocturne.

Au venit la Timișoara trupe amatoare (Teatrul „Ludic” din Iași, „Podul” – București, „Gaudeamus” – Cluj, „Țache” – Arad), profesioniște în devenire (Academia de Teatru din Tîrgu Mureș, Academia „Luceafărul” din București), o notă aparte făcînd Teatrul Odeon, prin spectacolul ... **au pus cătușe florilor...**

Prezențele locale au fost Teatrul studentesc „Thespis” și Teatrul Național din Timișoara, acesta din urmă prezentînd, ca și colegii bucureșteni profesioniști, un spectacol (**Îngrijitorul** de Harold Pinter) paralel cu tema fixată de organizatorii Fest-ului: **strada**.

Majoritatea trupelor invitate s-au încadrat însă în temă, spectacolele desfășurîndu-se, spre stupefarea multor trecători, în piețele publice. **Angajare de clown** a lui Matei Vișniec s-a întîmplat seara, chiar în Piața Operei, **Lecția** lui Eugen Ionescu a debutat la ora retragerii tramvaielor, recitalurile individuale (care mai de care mai false) au provocat somnul pe la unu, iar **Jocul vieții și al morții...** ne-a amintit de Horia Lovinescu la trei dimineața. A doua zi iar, a treia zi iar...

În ultima seară, în condiții de sală (din motive de regie și de ploaie), studenții Academiei de Teatru din Tîrgu Mureș s-au întîlnit pentru... **20 de minute cu îngerul** (Vampilov). Dar, de fapt, cortina secțiunii ocrotite (?) de Thalia n-a căzut chiar imediat, întrucît s-a pus și de-o conferință de presă (în loc de anunțatul cocktail). Fiecare participant s-a căutat prin buzunaru-i studentesc pentru banii de-un suc și de-o cafea, iar pe urmă s-a

Atmosfera destinsă, cordială, spiritul de fair-play asumat de toți participanții, schimbul de opinii și de idei, civilitatea locului și a oamenilor, totul concură la crearea unui cadru înbietor, pe care-l simți ca pe o binefacere. Ține și asta de **stil** acestui festival, pe care cu greu l-ai putea compara cu vreun altul din țară. E firesc deci să rămii de fiecare dată cu impresii plăcute și cu dorința de a reveni.

Poate la anul vor fi mai multe spectacole străine interesante. Poate la anul și bucureștenii vor fi la înălțime. Și cine știe ce alt regizor de talia lui Tompa Gábor sau a lui Silviu Purcărete ne va încînta cu un spectacol care să devină la rîndu-i emblematic pentru ceea ce s-a dorit prin „Teatru-Imagine”.

Marea satisfacție a tuturor celor ce-au reușit să vadă **Decameronul**, să admire rafinamentul și subtilitatea imaginii teatrale oferite de vilceni sub bagheta lui Purcărete, avîndu-l ca solist pe neasemuitul vrăjitor al sunetului actoricesc Ilie Gheorghe, devine treptat amintire. Imagine. Prolungind ecourile Festivalului „Teatru-Imagine” pînă la ediția sa viitoare.

VICTOR PARHON

pus pe ascultat panglicile (sonore) creponate ale regizorului Diogene Bihoi, directorul festivalului. În loc să procedeze normal, pe față, spunîndu-le „concurenților” că n-au fost bani nici de premii și nici de șampanie, domnia-sa a dat-o pe politică, servindu-ne definiții cel puțin comice: „juriul e o invenție comunistă, un produs oribil al epocii apuse”. În viziunea domnului Bihoi, unii dintre membrii „invenției” erau buni „doar să mîngîie pe creștet studentele”, timp în care ceilalți erau preocupați cum să fure cît mai mult din teatrul studentesc! Drept pentru care, huliul juriu nici nu s-a mai constituit, hotărîrea organizatorilor fiind aceea de a da la toată lumea niște diplome albastre. Astfel, acestea s-au distribuit tuturor participanților, fără excepție, în alb, avînd tipărit doar antetul festivalului și generosul text: „SE ACORDĂ TITLUL DE CEL MAI BUN...”. Instrucțiuni de folosire a respectivelor cartoane a dat chiar domnul director al Student Fest-ului: „fiecare scrie pe ele ce vrea”.

În atare condiții, gurile rele spun că ediția următoare a festivalului studentesc de la Timișoara se va intitula, conform propunerii participanților de anul acesta, „FĂRĂ PREMII NU VENIM!”

Mihai Claudiu CRISTEA